

Interpretacja
indywidualna
z dnia 26 lipca 2019 r.
0114-KDIP4.4012.278.2019.1.AK

Zwolnienie z art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT do realizowanych zgodnie z Umową Usług Pośrednictwa w zakresie Sprzedaży PPK

- Ustawa o pracowniczych planach kapitałowych, Art. 1, Art. 2 ust. 1 pkt 11, Art. 3 ust. 1, Art. 3 ust. 2, Art. 7 ust. 1, Art. 7 ust. 2, Art. 7 ust. 3, Art. 7 ust. 4, Art. 7 ust. 5, Art. 8 ust. 1, Art. 9 ust. 1, Art. 10 ust. 1, Art. 10 ust. 2, Art. 14 ust. 1, Art. 14 ust. 2, Art. 16 ust. 1, Art. 17, Art. 20 ust. 1, Art. 20 ust. 2, Art. 38 ust. 1
- Ustawa o finansach publicznych, Art. 38a pkt 4, Art. 112aa ust. 5
- Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Artykuł 135 ust. 1
- Ustawa o obrocie instrumentami finansowymi, Art. 2, Art. 2 ust. 1 pkt 2, Art. 3 pkt 3
- Ustawa o podatku od towarów i usług, Art. 5 ust. 1, Art. 5 ust. 5, Art. 8 ust. 1, Art. 41 ust. 1, Art. 43, Art. 43 ust. 1 pkt 12
- Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku, Artykuł 13
- Ordynacja podatkowa, Art. 14na § 1, Art. 14na § 2

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r., poz. 900 ze zm.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 25 kwietnia 2019 r. (data wpływu 30 kwietnia 2019 r.), o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT do realizowanych zgodnie z Umową Usług Pośrednictwa w zakresie Sprzedaży PPK – **jest nieprawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 30 kwietnia 2019 r. wpłynął do tutejszego organu ww. wnioski o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT do realizowanych zgodnie z Umową Usług Pośrednictwa w zakresie Sprzedaży PPK.

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe:

P... S.A. (dalej: P... lub Wnioskodawca) jest zarejestrowanym, czynnym podatnikiem VAT, należącym do Grupy Kapitałowej P... (dalej: Grupa P...), lidera rynku ubezpieczeniowego w Polsce. Grupa P... poprzez swoją działalność ma realny wpływ na kształtowanie rynku produktów ubezpieczeniowych oraz inwestycyjnych w Polsce.

Przedmiotem działalności P... jest działalność ubezpieczeniowa oraz reasekuracyjna. P... zajmuje się przede wszystkim świadczeniem usług o charakterze ochronnym i inwestycyjnym, w tym oferuje m.in. ubezpieczenia na życie, ubezpieczenia na życie i dożycie, pracownicze programy emerytalne, ubezpieczenia zdrowotne, a także szeroką ofertę ubezpieczeń dodatkowych we wszystkich liniach produktowych.

P... jest zainteresowane nawiązaniem współpracy z Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych P... S.A. (dalej: TFI) w zakresie pośrednictwa w sprzedaży produktu, jakim są Pracownicze Plany Kapitałowe (dalej: PPK) oferowanego przez PPK inP... Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Otwarty (dalej: Fundusz).

Fundusz został prawidłowo zarejestrowany (pod numerem RFi 1635) oraz na moment rozpoczęcia współpracy z P... będzie spełniał definicję instytucji finansowej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2215) (dalej: ustawa o PPK).

Pracownicze Plany Kapitałowe

PPK to powszechny program oszczędnościowy, który powstał we współpracy rządu, Polskiego Funduszu Rozwoju, organizacji pracodawców oraz związków zawodowych.

Ze względu na istotne znaczenie dla polskiego systemu finansowego Wnioskodawca chciałby zaangażować się w dystrybucję PPK. P... wierzy, że ze względu na swoją pozycję rynkową, będzie w stanie realnie wpłynąć na wsparcie idei rozwoju PPK. Jak wynika z uzasadnienia do ustawy o PPK, istotnym celem tej ustawy jest zwiększenie bezpieczeństwa finansowego obywateli i stabilności systemu finansów publicznych, rozwój lokalnego rynku kapitałowego oraz podniesienie potencjału rozwoju gospodarki. Silny rynek kapitałowy jest bowiem niezbędnym dla budowy silnych fundamentów gospodarki, podwyższania potencjału wzrostu dochodów indywidualnych i PKB, co długoterminowo sprzyja wzmocnieniu stabilności systemu emerytalnego oraz wzrostowi świadczeń emerytalnych. Należy zaznaczyć, iż w interesie uczestników PPK jest dostęp do szerokiej oferty instytucji finansowych oferujących PPK, posiadających kompetencje i doświadczenie gwarantujące profesjonalne zarządzanie PPK.

PPK jest rządowym programem oszczędnościowym, który może być oparty na funduszach inwestycyjnych zarządzanych przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych, dobrowolnych funduszach emerytalnych zarządzanych przez powszechne towarzystwa emerytalne lub pracownicze towarzystwa emerytalne lub na ubezpieczeniach na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, oferowanych przez zakłady ubezpieczeń na życie.

Przedmiotem niniejszego wniosku jest PPK oparte na funduszach inwestycyjnych. W dalszej części wniosku, referując do PPK, Wnioskodawca będzie miał na myśli wyłącznie PPK oparte na funduszu inwestycyjnym.

Od strony prawnej, PPK to rodzaj funduszu inwestycyjnego, do którego wpłaty odprowadza zarówno osoba zatrudniona jak i podmiot zatrudniający (a dodatkowo po spełnieniu określonych warunków przysługują osobie zatrudnionej dopłaty ze środków publicznych), przy czym środki na nim zgromadzone pozostają własnością osoby zatrudnionej. PPK mają na celu umożliwienie systematycznego gromadzenia długoterminowych oszczędności przez ich uczestników z przeznaczeniem na wypłatę po zakończeniu aktywności zawodowej. W celu pomnażania wartości PPK, środki w nich gromadzone będą inwestowane przez działające w Polsce towarzystwa funduszy inwestycyjnych.

Jak wynika z ustawy o PPK, funkcjonowanie PPK opierać się będzie na dwuetapowym procesie dystrybucji PPK.

W pierwszej kolejności, zgodnie z art. 7 ustawy o PPK, pomiędzy podmiotem zatrudniającym a wybraną instytucją finansową (m.in. funduszem inwestycyjnym), zawierana będzie umowa o zarządzanie PPK. Zawarcie umowy o zarządzanie PPK oznaczać będzie efektywnie wybór przez podmiot zatrudniający danej instytucji finansowej, jako dostawcy PPK.

Drugim etapem będzie zawarcie umowy o prowadzenie PPK. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o PPK, stronami tej umowy będą osoba zatrudniona oraz instytucja finansowa, przy czym podmiot zatrudniający będzie działał w imieniu i na rzecz osób zatrudnionych.

Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 2 ustawy o PPK, umowa o prowadzenie PPK będzie zawierana z instytucjami finansowymi, z którymi podmiot zatrudniający zawarł umowę o zarządzanie PPK.

Z powyższego wynika, iż aby doprowadzić do zawarcia umowy o prowadzenie PPK, w pierwszej

kolejności należy doprowadzić do zawarcia umowy o zarządzanie PPK. Ostatecznie decyzja o przystąpieniu do PPK będzie zależała od woli konkretnej osoby zatrudnionej (mechanizm funkcjonowania PPK zakłada, iż każda osoba zatrudniona zostanie domyślnie zgłoszona do PPK, jakkolwiek będzie mogła podjąć decyzję o rezygnacji z PPK). Efektywnie więc to podmiot zatrudniający będzie decydował o wyborze instytucji finansowej, która będzie świadczyła PPK. Co więcej, tylko podmiot zatrudniający będzie mógł zawrzeć umowę o prowadzenie PPK (działając w imieniu i na rzecz osoby zatrudnionej). Ustawa o PPK nie zezwala, aby umowy o prowadzenie PPK były zawierane bezpośrednio pomiędzy osobą zatrudnioną (działającą samodzielnie, we własnym imieniu i na własną rzecz) oraz instytucją finansową. Ponadto ustawa o PPK nie zezwala na zawarcie umowy o prowadzenie PPK z inną instytucją finansową niż ta, z którą dany podmiot zatrudniający zawarł umowę o zarządzanie PPK.

Konstrukcja ustawy o PPK powoduje, iż wyłączną drogą do zawarcia umowy o prowadzenie PPK jest najpierw zawarcie umowy o zarządzanie PPK. Oznacza to, iż przekonanie danego podmiotu zatrudniającego do zawarcia umowy o zarządzanie PPK z konkretną instytucją finansową ma decydujące znaczenie dla możliwości dystrybucji PPK wśród osób zatrudnionych u danego podmiotu zatrudniającego. Należy przy tym podkreślić, iż ustawa o PPK zakłada, że w proces wyboru instytucji finansowej, która świadczyć będzie PPK, zaangażowane będą osoby zatrudnione (w ramach zakładowej organizacji związkowej lub innej formy reprezentacji osób zatrudnionych, zgodnie z art. 7 ust. 3-4 ustawy o PPK). Zawarcie umowy o zarządzanie PPK należy więc odczytywać za potwierdzenie, iż oferta danej instytucji finansowej oceniona została jako najkorzystniejsza i domniemywać można, iż większość osób domyślnie zgłoszonych do PPK przez podmiot zatrudniający zdecyduje się ostatecznie na oszczędzanie w ramach PPK (formalnie będzie to oznaczać, iż osoby takie nie skorzystają z opcji rezygnacji z PPK i jednocześnie pomiędzy takimi osobami, a wybraną instytucją finansową, zostanie zawarta umowa o prowadzenie PPK).

W dalszej części wniosku, sekwencja zdarzeń polegająca na:

1. wyszukiwaniu podmiotów zatrudniających,
2. przedstawieniu i prezentowaniu oferty PPK,
3. dążeniu do zawarcia i zawieraniu umów o zarządzanie PPK (co z kolei przełoży się na zawarcie umów o prowadzenie PPK)

określona będzie jako Sprzedaż PPK. Celem Sprzedaży PPK jest doprowadzenie do sytuacji, w której dana instytucja finansowa zostanie wybrana jako dostawca PPK przez dany podmiot zatrudniający i w efekcie możliwe będzie zawarcie umów o prowadzenie PPK z osobami zatrudnionymi w danym podmiocie zatrudniającym.

Definicja PPK w ujęciu przepisów o funduszach inwestycyjnych i instrumentach finansowych

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, pod pojęciem instrumentów finansowych należy rozumieć niebędące papierami wartościowymi tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania.

Tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania, zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, należy rozumieć jako wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego papiery wartościowe lub niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe reprezentujące prawa majątkowe przysługujące uczestnikom instytucji wspólnego inwestowania, w tym w szczególności jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy o PPK, środki zgromadzone na rachunku PPK oznaczają m.in. jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub subfunduszy wydzielonych w funduszach inwestycyjnych z wydzielonymi subfunduszami, nabywane przez uczestnika PPK za wpłaty, wpłaty dodatkowe, dopłaty roczne, przejęte wypłaty transferowe lub za środki przekazane z tytułu konwersji lub zamiany lub zgodnie z art. 87 ust. 21 tej ustawy.

Oznacza to, iż zgodnie z ww. definicjami, środki gromadzone na rachunku PPK stanowią instrumenty finansowe w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Usługi świadczone przez P...

Usługi świadczone przez P... mają na celu Sprzedaż PPK, tj. doprowadzenie do sytuacji, w której Fundusz będzie świadczył usługi polegające na gromadzeniu środków PPK na rzecz osób zatrudnionych u danego podmiotu zatrudniającego. Ustawa o PPK narzuca przy tym ściśle określoną sekwencję działań w celu realizacji ww. celu, tj. w pierwszej kolejności należy zawrzeć umowę o zarządzanie PPK, a następnie umowę o prowadzenie PPK. Należy podkreślić, iż zawarcie umowy o prowadzenie PPK każdorazowo musi być poprzedzone zawarciem umowy o zarządzanie PPK.

Z perspektywy Funduszu, jedynym i wyłącznym celem Sprzedaży PPK, za które TFI będzie gotowe wypłacić Wnioskodawcy wynagrodzenie, będzie skuteczne pośrednictwo w zawieraniu umów o zarządzanie PPK oferowanych przez Fundusz, co w następstwie prowadzić będzie do zawarcia umów o prowadzenie PPK. Przez skuteczne pośrednictwo, należy rozumieć sytuacje, gdzie w wyniku działań podjętych przez P... dojdzie do zawarcia umów o zarządzanie PPK oferowanych przez Fundusz. Zawarcie umowy o zarządzanie PPK jest warunkiem koniecznym dla dystrybucji PPK. Tylko bowiem w takiej sytuacji Fundusz może oczekiwać, iż do oferowanego przez Fundusz PPK zostaną zapisane, a następnie zdecydują się w nim pozostać, osoby zatrudnione w danym podmiocie zatrudniającym.

Ostatecznie więc efektem pośrednictwa, za które P... może oczekiwać wynagrodzenia, będzie doprowadzanie do zawarcia umów o zarządzanie PPK, w następstwie którego dojdzie do zawarcia umów o prowadzenie PPK, czyli faktycznej sprzedaży usługi finansowej w postaci PPK.

Z uwagi na powyższe Wnioskodawca planuje zawrzeć umowę o pośredniczeniu przy zawieraniu umów o zarządzanie PPK z Funduszem zarządzanym i reprezentowanym przez działające w imieniu Funduszu oraz w imieniu własnym TFI (dalej: Umowa).

Zgodnie z planowaną treścią Umowy, Wnioskodawca będzie świadczyć na rzecz Funduszu usługę pośrednictwa przy zawieraniu z podmiotami zatrudniającymi Umów o zarządzanie PPK. Przedmiotem Umowy będzie:

1. wykonywanie czynności faktycznych mających na celu doprowadzenie do zawierania umów o zarządzanie PPK pomiędzy Funduszem a podmiotami zatrudniającymi, w zakresie i na zasadach określonych w Umowie,
2. zawieranie Umów o zarządzanie PPK w imieniu Funduszu oraz odbieranie dla niego oświadczeń, dalej: Usługi Pośrednictwa.

Należy podkreślić, iż P... nie będzie miała upoważnienia do przyjmowania jakichkolwiek wpłat lub dokonywania jakichkolwiek wypłat w imieniu Funduszu lub TFI.

Ponadto, zgodnie z treścią planowanej Umowy, w celu wykonania Usług Pośrednictwa, P... zobowiąże się do:

1. wykonywania czynności faktycznych mających na celu doprowadzenie do zawierania umów o zarządzanie PPK pomiędzy Funduszem a podmiotami zatrudniającymi, obejmujących m.in.:
1. wyszukiwanie podmiotów zatrudniających, które mogą być zainteresowane zawarciem z Funduszem umowy o zarządzanie PPK;
 2. przedstawianie podmiotowi zatrudniającemu pełnych i rzetelnych informacji dotyczących PPK;
 3. pozyskiwanie podmiotów zatrudniających poprzez prowadzenie w przekonujący sposób rozmowy z podmiotem zatrudniającym, zachęcając do zawarcia umowy o zarządzanie PPK;
 4. prezentowanie warunków PPK oferowanych przez Fundusz przedstawicielom podmiotu zatrudniającego, w szczególności przedstawicielom kadry kierowniczej oraz zakładowej organizacji związkowej lub reprezentacji osób zatrudnionych wyłonionej w trybie przyjętym w danym podmiocie zatrudniającym (zgodnie z art. 7 ust. 3-4 Ustawy o PPK);
 5. przekazanie podmiotowi zatrudniającemu informacji na temat sposobu zawarcia umowy o zarządzanie PPK;
 6. wprowadzenie do systemu elektronicznego, przygotowanego przez agenta transferowego Funduszu i udostępnionego P... przez Fundusz, danych podmiotu zatrudniającego, w celu ułatwienia mu zawarcia umowy o zarządzanie PPK;
 7. udostępnienie podmiotom zatrudniającym materiałów informacyjnych o PPK oferowanych przez Fundusz, w formie ulotek, materiałów elektronicznych (lub po uzgodnieniu papierowych), w tym

wzoru oferty PPK, przygotowanych lub zaakceptowanych przez Fundusz;

zawierania w imieniu i na rzecz Funduszu umów o zarządzanie PPK oraz wykonywania innych czynności poprzedzających zawarcie tych umów, wskazanych w pkt 1.

Ponadto w celu właściwego wykonania Usług Pośrednictwa, P... będzie realizować w szczególności następujące czynności:

1. weryfikacja i potwierdzanie tożsamości osób fizycznych, będących reprezentantami lub pełnomocnikami podmiotu zatrudniającego, które będą reprezentowały podmiot zatrudniający przy zawarciu umowy o zarządzanie PPK;
2. informowanie przedstawicieli podmiotów zatrudniających o zasadach działania PPK w Funduszu, na podstawie materiałów informacyjnych dostarczonych lub zaakceptowanych przez Fundusz;
3. uczestniczenie w akcji informacyjnej dla osób zatrudnionych w podmiocie zatrudniającym, w zależności od uzgodnień z danym podmiotem zatrudniającym;
4. informowanie Funduszu o ważnych wydarzeniach mogących mieć wpływ na współpracę między Funduszem a podmiotem zatrudniającym oraz przekazywanie do Funduszu wymagań podmiotu zatrudniającego w zakresie współpracy z Funduszem.

Zgodnie z treścią planowanej Umowy, Usługi Pośrednictwa mogą być świadczone przez P... na rzecz Funduszu również wspólnie z innymi podmiotami działającymi w imieniu lub na rzecz Funduszu. W takim przypadku istota usług świadczonych przez P... pozostanie niezmieniona - celem tych usług będzie wykonywanie czynności faktycznych mających na celu doprowadzenie do zawarcia Umów o zarządzanie PPK pomiędzy Funduszem a podmiotami zatrudniającymi. Jednocześnie może zdarzyć się tak, iż zakres czynności wykonywanych przez P... w przypadku współpracy z innym podmiotem działającym w imieniu lub na rzecz Funduszu będzie różnić się od zakresu czynności wykonywanych przez P... w przypadku działania samodzielnego. Różnice takie mogą dotyczyć czynności takich jak (i) wprowadzenie do systemu elektronicznego, przygotowanego przez agenta transferowego Funduszu i udostępnionego P... przez Fundusz, danych podmiotu zatrudniającego, w celu ułatwienia mu zawarcia umowy o zarządzanie PPK lub (ii) weryfikacji i potwierdzania tożsamości osób fizycznych, będących reprezentantami lub pełnomocnikami Podmiotu zatrudniającego, które będą reprezentowały podmiot zatrudniający przy zawarciu umowy o zarządzanie PPK. Ponadto, jeżeli podmiot działający w imieniu lub na rzecz Funduszu będzie w stanie wyszukać i pozyskać podmiot zatrudniający w celu umożliwienia P... przedstawienia oferty w zakresie PPK, podjęcie takich działań (tj. wyszukiwania i pozyskiwania podmiotów zatrudniających) przez P... nie będzie już celowe i w efekcie nie będzie realizowane przez P...

W związku ze świadczeniem Usług Pośrednictwa zgodnie z Umową, P... otrzymywać będzie od Funduszu wynagrodzenie na zasadach określonych w Umowie. Wysokość wynagrodzenia zależeć będzie od liczby oraz trybu zawarcia umów o zarządzanie PPK lub od liczby osób zatrudnionych, za które podmiot zatrudniający odprowadził wpłatę do PPK na podstawie danej umowy o zarządzanie PPK, w której zawarciu pośredniczyło P... oraz od daty zawarcia umowy. Wynagrodzenie będzie należne P..., jeżeli w wyniku działań podjętych przez Wnioskodawcę dojdzie do zawarcia umowy o zarządzanie PPK oferowanych przez Fundusz.

P... nie otrzyma wynagrodzenia, jeżeli pomimo podjętych działań, nie dojdzie do zawarcia umowy o zarządzanie PPK.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie:

Czy Usługi Pośrednictwa w zakresie Sprzedaży PPK, realizowane zgodnie z Umową, podlegają zwolnieniu od podatku VAT, zgodnie z brzmieniem art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy, Usługi Pośrednictwa w zakresie Sprzedaży PPK, realizowane zgodnie z Umową, podlegają zwolnieniu od podatku VAT, zgodnie z brzmieniem art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT.

UZASADNIENIE STANOWISKA WNIOSKODAWCY

1. Zwolnienie od VAT dla usług pośrednictwa

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1) ustawy o VAT, opodatkowaniu VAT podlega m.in. odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju. Zdaniem Wnioskodawcy, oczywistym jest, iż realizacja Usług Pośrednictwa powinna być traktowana jako odpłatne świadczenie usług. W ramach tego świadczenia nie występuje bowiem żaden towar. Ponadto strony (tj. P... i Fundusz) jasno określiły zakres świadczenia Usług Pośrednictwa oraz przewidują, iż za jego wykonanie P... przysługiwać będzie wynagrodzenie (świadczenie będzie więc odpłatne).

Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia jest ustalenie, czy świadczenie Usług Pośrednictwa powinno podlegać zwolnieniu od podatku VAT.

Katalog czynności zwolnionych od podatku VAT określa art. 43 ust. 1 ustawy o VAT. Z pkt 41 tego przepisu (tj. art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT) wynika, iż zwalnia się od podatku VAT usługi, których przedmiotem są instrumenty finansowe, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, z wyłączeniem przechowywania tych instrumentów i zarządzania nimi, oraz usługi pośrednictwa w tym zakresie”.

W ocenie Wnioskodawcy, możliwość zastosowania zwolnienia od VAT dla Usług Pośrednictwa w oparciu o treść art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT uzależniona jest od spełnienia następujących warunków:

1. PPK powinny stanowić instrumenty finansowe w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
2. przedmiotem Usług Pośrednictwa powinien być instrument finansowy lub pośrednictwo dotyczące instrumentu finansowego.

Ad. a) PPK jako instrument finansowy

Pojęcie instrumentów finansowych definiuje art. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Zgodnie z tym przepisem, pod pojęciem instrumentów finansowych należy rozumieć m.in. niebędące papierami wartościowymi tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania (art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).

Tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania, zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, należy rozumieć natomiast jako wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego papiery wartościowe lub niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe reprezentujące prawa majątkowe przysługujące uczestnikom instytucji wspólnego inwestowania, w tym w szczególności jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy o PPK, środki zgromadzone na rachunku PPK oznaczają m.in. jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub subfunduszy wydzielonych w funduszach inwestycyjnych z wydzielonymi subfunduszami, nabywane przez uczestnika PPK za wpłaty, wpłaty dodatkowe, dopłaty roczne, przyjęte wypłaty transferowe lub za środki przekazane z tytułu konwersji lub zamiany lub zgodnie z art. 87 ust. 21 tej ustawy.

Z treści powyższych przepisów wynika zatem, iż środki gromadzone w ramach PPK stanowią:

1. jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, co oznacza, iż środki zgromadzone w ramach PPK stanowią tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania,
2. tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania należy traktować jako instrumenty finansowe w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

W efekcie, zdaniem Wnioskodawcy, PPK należy traktować jako instrumenty finansowe w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Tym samym, pierwszy warunek wynikający z treści art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT jest spełniony.

Ad. b) Usługi, których przedmiotem są instrumenty finansowe lub pośrednictwo w zakresie instrumentów finansowych

Ustawa o VAT nie precyzuje, jak należy rozumieć zwrot „usługi, których przedmiotem są instrumenty finansowe” ani „pośrednictwo w zakresie instrumentów finansowych”.

Zakres i cel Usługi Pośrednictwa w naturalny sposób skłania do konkluzji, iż Usługę Pośrednictwa należy analizować pod kątem spełnienia warunków dla pośrednictwa w zakresie instrumentów finansowych. Rola Wnioskodawcy, jako podmiotu wykonującego Usługę Pośrednictwa, polega na Sprzedaży PPK, tj. na doprowadzeniu do zawarcia umowy o zarządzanie PPK, co z kolei prowadzi do zawarcia umowy o prowadzenie PPK. W efekcie działań P... dochodzi zatem do zawarcia umowy pomiędzy Funduszem a osobą zatrudnioną w danym podmiocie zatrudniającym. Jest to klasyczny przykład pośrednictwa w słownikowym (językowym) znaczeniu tego słowa, gdzie w efekcie działań pośrednika dochodzi do zawarcia umowy pomiędzy dwiema stronami (innymi niż pośrednik).

Klasyfikację Usług Pośrednictwa jako pośrednictwa w zakresie instrumentów finansowych potwierdza również orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: Trybunał lub TSUE).

W pierwszej kolejności należy rozstrzygnąć, jak należy interpretować zwrot „usługi, których przedmiotem są instrumenty finansowe”.

W wyroku w sprawie C-29/08 Skatteverket TSUE wskazał, iż „transakcje, których przedmiotem są akcje i inne papiery wartościowe” należy rozumieć jako transakcje dokonywane na rynku papierów wartościowych zmieniające sytuację prawną i finansową pomiędzy stronami. Pojęcie „transakcje dotyczące papierów wartościowych” dotyczy w ocenie Trybunału transakcji mogących stworzyć, zmienić lub spowodować wygaśnięcie praw i obowiązków z tytułu papierów wartościowych. Podobne konkluzje wynikają z wyroków TSUE w sprawach C-2/95 Sparekassernes Datacenter oraz C-235/00 CSC Financial Services.

Zdaniem Wnioskodawcy, usługi, których przedmiotem są instrumenty finansowe (zakładając, iż instrumenty finansowe należy traktować analogicznie jak papiery wartościowe), w rozumieniu TSUE, to takie usługi, które w bezpośredni sposób dotyczą danego instrumentu finansowego. W efekcie dochodzi do zmiany sytuacji prawnej i finansowej stron. Przykładem może być właśnie sprzedaż papierów wartościowych czy też jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego. Do zrealizowania usługi, której przedmiotem jest papier wartościowy czy instrument finansowy potrzebne są dwa podmioty, z których jeden dysponuje danym aktywem, a drugi zainteresowany jest jego nabyciem.

W przypadku pośrednictwa, działanie pośrednika, samo w sobie, nie powoduje zmiany sytuacji finansowej i prawnej stron, pomiędzy którymi pośredniczy pośrednik. Rola pośrednika polega na tym, aby doprowadzić do porozumienia pomiędzy tymi stronami. Egzekwowanie tego porozumienia (np. poprzez nabycie papieru wartościowego czy jednostki uczestnictwa funduszu inwestycyjnego) jest wyłącznie następstwem działania pośrednika (jest to czynność wtórna względem usługi pośrednictwa).

Z tego też względu, zdaniem P..., Usługi Pośrednictwa należy rozpatrywać w kategorii usług pośrednictwa w zakresie instrumentów finansowych. Działania Wnioskodawcy prowadzą bowiem do sytuacji, gdzie ostatecznie pomiędzy Funduszem a pracownikiem podmiotu zatrudniającego dochodzi do zawarcia umowy o prowadzenie PPK. W ten sposób realizuje się sprzedaż instrumentu finansowego w postaci PPK (Sprzedaż PPK). Bez zaangażowania P... nie doszłoby do tej sprzedaży, gdyż strony tej transakcji (tj. Fundusz i pracownik) nie zostałyby skojarzone. Umowa o prowadzenie PPK może zostać zawarta wyłącznie dzięki i w następstwie Usług Pośrednictwa wykonanych przez P....

W dalszej części argumentacji Wnioskodawca przedstawi argumenty potwierdzające, iż zakres czynności oraz cel Usług Pośrednictwa stanowi pośrednictwo w rozumieniu przepisów ustawy o VAT.

Definiowanie pojęcia pośrednictwa

Pojęcie pośrednictwa nie zostało zdefiniowane na gruncie ustawy o VAT. Pojęciem tym nie posługuje się również Dyrektywa VAT.

Zgodnie z internetowym słownikiem języka polskiego Wydawnictwa PWN (sjp.pwn.pl), przez pośrednictwo rozumie się „działalność osoby trzeciej mającą na celu porozumienie się między stronami lub załatwienie jakichś spraw dotyczących obu stron; kojarzenie kontrahentów w transakcjach handlowych oraz umożliwianie kontaktu uczestnikom rynku pracy”. Należy więc stwierdzić, że pośrednictwo obejmuje czynności dokonywane na rzecz innego podmiotu gospodarczego, w wyniku których dochodzi do zawarcia transakcji między tym przedsiębiorcą a podmiotem trzecim.

Pośrednictwo obejmuje zatem czynności dokonywane w imieniu oraz na rzecz innego podmiotu

gospodarczego, w wyniku których dochodzi do zawarcia transakcji między tym przedsiębiorcą a podmiotem trzecim. Działanie „w imieniu” oznacza działanie z czyjegoś upoważnienia, w zastępstwie kogoś, natomiast działanie na czyjąś korzyść oznacza działanie dla kogoś, dla czyjegoś dobra.

Na temat wykładni pojęcia „pośrednictwa” w odniesieniu do usług zwolnionych od VAT wielokrotnie wypowiadał się TSUE.

W uzasadnieniu wyroku w sprawie C-235/00 CSC Financial Services Ltd. TSUE podjął się próby skonstruowania definicji pośrednictwa. Pośrednikiem jest podmiot niebędący żadną ze stron umowy, ale świadczący usługę na rzecz strony w zamian za wynagrodzenie. W skład usługi wchodzić może zwłaszcza prowadzenie negocjacji. Celem pośrednictwa jest natomiast uczynienie wszystkiego co niezbędne, by dwie strony zawarły umowę.

Natomiast w sprawie C-453/05 Volker Ludwig TSUE stwierdził, że „pośrednictwo stanowi działalność polegającą na pośredniczeniu, która może obejmować między innymi wskazywanie stronie danej umowy okazji do zawarcia takiej umowy, przy czym celem takiej działalności jest uczynienie wszystkiego, co niezbędne, aby dwie strony zawarły umowę, a sam pośrednik nie ma żadnego interesu w zakresie treści umowy.”

Z powyższego wynika, że pośrednictwo powinno być definiowane poprzez swój zasadniczy cel, jakim jest doprowadzenie do zawarcia umowy.

Usługi Pośrednictwa świadczone przez Wnioskodawcę będą realizować ten cel. Precyzując, usługi świadczone przez Wnioskodawcę będą miały na celu pośredniczenie w Sprzedaży PPK, tj. doprowadzenie do sytuacji, w której Fundusz będzie świadczył usługi polegające na gromadzeniu środków PPK, w postaci instrumentów finansowych, na rzecz osób zatrudnionych w danym podmiocie zatrudniającym.

Również sposób określenia wynagrodzenia za Usługi Pośrednictwa wyraźnie akcentuje cel tych usług. Wysokość wynagrodzenia zależeć będzie od liczby oraz trybu zawarcia umów o zarządzanie PPK lub od liczby osób zatrudnionych, za które podmiot zatrudniający odprowadził wpłatę do PPK na podstawie danej umowy o zarządzanie PPK, w której zawarciu pośredniczyło P... oraz od daty zawarcia umowy. Wynagrodzenie będzie należne P..., jeżeli w wyniku działań podjętych przez Wnioskodawcę dojdzie do zawarcia umowy o zarządzanie PPK oferowanych przez Fundusz. P... nie otrzyma wynagrodzenia, jeżeli pomimo podjętych działań, nie dojdzie do zawarcia umowy o zarządzanie PPK.

Zasady ustalenia wynagrodzenia wyraźnie wskazują, iż jedynym i wyłącznym efektem Usług Pośrednictwa, za jaki gotowy jest zapłacić Fundusz, jest skuteczne doprowadzenie do zawarcia umowy o zarządzanie PPK. Tylko taka sytuacja (zawarcie umowy) przedstawia wartość z perspektywy Funduszu jako nabywcy Usług Pośrednictwa, gdyż tylko w takim przypadku dochodzi do Sprzedaży PPK.

Reasumując, Usługi Pośrednictwa polegają na pośredniczeniu w Sprzedaży PPK. Z tytułu ich wykonania P... otrzyma wynagrodzenie wyłącznie w sytuacji, gdy skutecznie doprowadzi do zawarcia umowy o zarządzanie PPK, co z kolei powinno przełożyć się na zawarcie umowy o prowadzenie PPK, a więc zawarcie umowy o świadczenie usług w zakresie instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy o instrumentach finansowych.

Z tego też względu, w ocenie Wnioskodawcy, pośrednictwo w Sprzedaży PPK, stanowi pośrednictwo w dystrybucji instrumentów finansowych. Tym samym, Usługi Pośrednictwa podlegają zwolnieniu od VAT zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT.

1. Zwolnienie od VAT dla usług dotyczących funduszy inwestycyjnych - ujęcie systemowe

Wnioskodawca wskazuje, iż w orzecznictwie TSUE podkreśla się istotną rolę przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania dla stabilności i rozwoju systemów finansowych poszczególnych państw członkowskich.

Przykładowo, w wyroku w sprawie C-595/13 (Fiscale Eenheid X NV cs), TSUE wskazał, iż „celem zwolnienia od opodatkowania transakcji związanych z zarządzaniem specjalnymi funduszami inwestycyjnymi jest między innymi ułatwienie inwestorom inwestowania w papiery wartościowe za

pośrednictwem przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, bez ponoszenia kosztów podatku VAT, i zapewnienie w ten sposób neutralności podatkowej wspólnego systemu podatku VAT w kwestii wyboru pomiędzy bezpośrednim inwestowaniem w papiery wartościowe a inwestowaniem w nie za pośrednictwem przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania”.

Analogiczną argumentację TSUE przedstawił również w wyrokach C-363/05 (JP Morgan Fleming Cleverhouse Investment Trust i The Association of Investment Trust Companies), C 424/11 (Wheels Common Investment Fund Trustees), C-464/12 ATP PensionService).

W ocenie Wnioskodawcy nie ulega wątpliwości, iż sposób wykładni Dyrektywy VAT prezentowany przez TSUE w ww. orzeczeniach wynika z istotnej roli przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania. TSUE odwołuje się przy tym do jednego z kluczowych pryncypiów systemu VAT, a mianowicie równego i sprawiedliwego traktowania ekonomicznie tożsamyh świadczeń. Zdaniem TSUE nie wolno dopuścić do sytuacji, gdzie inwestowanie w określone aktywa finansowe będzie wiązało się z różnym obciążeniem inwestora w zależności od trybu w jakim dokona inwestycji (tj. indywidualnie czy ze wsparciem podmiotów profesjonalnych). Należy pamiętać, iż usługi finansowe, co do zasady, podlegają zwolnieniu od VAT. Opodatkowanie VAT usług pośrednictwa czy dystrybucji produktów finansowych powoduje, iż realny koszt takiego produktu wzrośnie o kwotę podatku VAT (gdyż nabywca takiej usługi nie będzie miał możliwości odliczenia podatku VAT). W efekcie koszt produktu finansowego dla końcowego inwestora będzie wyższy. To z kolei może prowadzić do sytuacji, w której inwestorzy albo zdecydują się inwestować samodzielnie (ze względu na niższy koszt inwestycji) lub zrezygnują z inwestowania za pomocą przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania wybierając inną formę lokowania kapitału.

TSUE opowiada się za taką wykładnią przepisów, która nie wpłynie negatywnie na działalność przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i nie spowoduje, iż podmioty tego typu staną się mniej konkurencyjne wyłącznie ze względu na niekorzystny sposób interpretowania przepisów prawa podatkowego.

Wnioskodawca w pełni zgadza się i aprobuje sposób wykładni przepisów prezentowany przez TSUE. Równe i sprawiedliwe traktowanie Usług Pośrednictwa w zakresie Sprzedaży PPK jest koniecznym warunkiem dla upowszechnienia się PPK. Odmienne traktowanie PPK od innych funduszy inwestycyjnych doprowadziłoby do naruszenia zasad konkurencji, gdyż koszt dystrybucji PPK byłby wyższy niż koszt dystrybucji jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych innych niż PPK. Należy przy tym pamiętać, iż z punktu widzenia ustawy o instrumentach finansowych, środki gromadzone w PPK stanowią jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych. Różnicowanie kosztów dystrybucji / sprzedaży tych jednostek w zależności od charakteru funduszu stanowiłoby jaskrawy przykład dyskryminacji i jako takie, nie znajduje akceptacji w świetle orzecznictwa TSUE.

Ponadto Wnioskodawca podkreśla, iż dyskryminowanie PPK w zakresie traktowania Usług Pośrednictwa wpłynęłoby również negatywnie na realizację założonych w ustawie o PPK celów, w tym przede wszystkim budowania długotrwałego bezpieczeństwa finansowego Polaków poprzez systematyczne oszczędzanie. Zdaniem Wnioskodawcy, tego typu sytuacja jest niedopuszczalna zarówno z punktu widzenia celów, jakie w założeniu powinny realizować PPK jak również z uwagi na pryncypia systemu VAT, w tym przede wszystkim obowiązek równego traktowania tożsamyh świadczeń.

Reasumując, przedmiotem Usług Pośrednictwa będzie pośrednictwo przy Sprzedaży PPK, czyli działalność związana z pośrednictwem w dystrybucji jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego (instrumentu finansowego) w rozumieniu ustawy o instrumentach finansowych.

Zgodnie z art. 41 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT, działalność tego typu podlega zwolnieniu od VAT. Konkluzja ta jest prawidłowa również w ujęciu systemowym, gdyż nie dopuszcza do dyskryminacji i nierównego traktowania tożsamyh usług w zakresie pośrednictwa różnych jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r.,

poz. 2174 ze zm.), opodatkowaniu ww. podatkiem, podlegają:

1. odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju;
2. eksport towarów;
3. import towarów na terytorium kraju;
4. wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem na terytorium kraju;
5. wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów.

Stosownie do art. 7 ust. 1 ww. ustawy, przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel (...).

Natomiast przez świadczenie usług, w myśl art. 8 ust. 1 cyt. ustawy, rozumie się każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7, w tym również:

1. przeniesienie praw do wartości niematerialnych i prawnych, bez względu na formę, w jakiej dokonano czynności prawnej;
2. zobowiązanie do powstrzymania się od dokonania czynności lub do tolerowania czynności lub sytuacji;
3. świadczenie usług zgodnie z nakazem organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w jego imieniu lub nakazem wynikającym z mocy prawa.

Z cytowanych przepisów ustawy wynika, że usługą jest każde świadczenie na rzecz danego podmiotu niebędące dostawą towarów. Pod pojęciem usługi (świadczenia) należy więc rozumieć każde zachowanie się na rzecz innej osoby, na które składać się może zarówno działanie (uczynienie, wykonanie czegoś na rzecz innej osoby), jak i zaniechanie (nieczynienie, bądź też tolerowanie, znoszenie określonych stanów rzeczy).

Stosownie do treści art. 41 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, podstawowa stawka podatku od towarów i usług wynosi 22%, z zastrzeżeniem ust. 2-12c, art. 83, art. 119 ust. 7, art. 120 ust. 2 i 3, art. 122 i art. 129 ust. 1.

W świetle art. 146aa ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do końca roku następującego po roku, dla którego wartość relacji, o której mowa w art. 38a pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, jest nie większa niż 43% oraz wartość, o której mowa w art. 112aa ust. 5 tej ustawy, jest nie mniejsza niż -6% stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 1 i 13, art. 109 ust. 2 i art. 110, wynosi 23%.

Jednakże zarówno w treści ustawy o podatku od towarów i usług, jak i w przepisach wykonawczych do niej, ustawodawca przewidział opodatkowanie niektórych czynności stawkami obniżonymi lub zwolnienie od podatku. Zakres i zasady zwolnienia od podatku od towarów i usług dostawy towarów lub świadczenia usług zostały określone m.in. w art. 43 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. g) ustawy o podatku od towarów i usług, zwalnia się od podatku usługi w zakresie zarządzania pracowniczymi planami kapitałowymi, w rozumieniu ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz.U. poz. 2215).

W myśl art. 43 ust. 1 pkt 37 ww. ustawy, zwalnia się od podatku usługi ubezpieczeniowe, usługi reasekuracyjne i usługi pośrednictwa w świadczeniu usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, a także usługi świadczone przez ubezpieczającego w zakresie zawieranych przez niego umów ubezpieczenia na cudzy rachunek, z wyłączeniem zbywania praw nabytych w związku z wykonywaniem umów ubezpieczenia i umów reasekuracji.

Zgodnie z przepisem art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy usługi udzielania kredytów lub pożyczek pieniężnych oraz usługi pośrednictwa w świadczeniu usług udzielania kredytów lub pożyczek pieniężnych, a także zarządzanie kredytami lub pożyczkami pieniężnymi przez kredytodawcę lub pożyczkodawcę.

W myśl art. 43 ust. 1 pkt 39 ustawy usługi w zakresie udzielania poręczeń, gwarancji i wszelkich innych zabezpieczeń transakcji finansowych i ubezpieczeniowych oraz usługi pośrednictwa w świadczeniu tych usług, a także zarządzanie gwarancjami kredytowymi przez kredytodawcę lub pożyczkodawcę.

Stosownie do treści art. 43 ust. 1 pkt 40 ww. ustawy, zwalnia się od podatku usługi w zakresie depozytów środków pieniężnych, prowadzenia rachunków pieniężnych, wszelkiego rodzaju transakcji płatniczych, przekazów i transferów pieniężnych, długów, czeków i weksli oraz usługi pośrednictwa w świadczeniu tych usług.

Jak wynika z art. 43 ust. 1 pkt 41 cyt. ustawy, zwalnia się od podatku usługi, których przedmiotem są instrumenty finansowe, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.), z wyłączeniem przechowywania tych instrumentów i zarządzania nimi, oraz usługi pośrednictwa w tym zakresie.

Zgodnie z art. 43 ust. 15 ww. ustawy, zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 7, 12 i 37-41, nie mają zastosowania do:

1. czynności ściągania długów, w tym factoringu;
2. usług doradztwa;
3. usług w zakresie leasingu.

Należy podkreślić, że pojęcia używane do oznaczenia zwolnień, o których mowa w art. 43 ww. ustawy o podatku od towarów i usług, należy interpretować ściśle, zważywszy, że zwolnienia te stanowią odstępstwa od ogólnej zasady, zgodnie z którą podatek od towarów i usług pobierany jest od każdej usługi świadczonej odpłatnie przez podatnika.

Sprecyzowanie przepisów regulujących zwolnienie od podatku od towarów i usług dla usług finansowych ma na celu zapewnienie jednolitego stosowania tego zwolnienia w odniesieniu do rynku wspólnotowego, jak również zapewnienie spójności przepisów dotyczących podatku od towarów i usług z przepisami krajowymi regulującymi funkcjonowanie rynku finansowego.

Z powyżej przytoczonych zwolnień wynika, że ustawodawca nie przewidział w obowiązujących przepisach możliwości zastosowania zwolnienia z podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. g) ustawy o podatku od towarów i usług dla usług pośrednictwa w zakresie zawierania umów o zarządzanie pracowniczymi planami kapitałowymi.

Powyższe zwolnienia uregulowane zostały w ustawie o podatku od towarów i usług wskutek implementacji odpowiednich przepisów Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L Nr 347, poz. 1 ze zm.), zwanej dalej Dyrektywą.

W myśl art. 135 ust. 1 Dyrektywy 112 – państwa członkowskie zwalniają transakcje ubezpieczeniowe i reasekuracyjne – wraz z usługami pokrewnymi świadczonymi przez brokerów ubezpieczeniowych i agentów ubezpieczeniowych (lit. a), transakcje udzielania kredytów i pośrednictwo kredytowe, oraz zarządzanie kredytami przez kredytodawcę (lit. b).

Zgodnie z art. 135 ust. 1 lit. c Dyrektywy, państwa członkowskie zwalniają pośrednictwo lub wszelkie działania w zakresie gwarancji kredytowych, poręczeń i wszelkich innych zabezpieczeń i gwarancji oraz zarządzanie gwarancjami kredytowymi przez kredytodawcę.

Stosownie do art. 135 ust. 1 lit. d Dyrektywy, państwa członkowskie zwalniają transakcje, łącznie z pośrednictwem, dotyczące rachunków depozytowych, rachunków bieżących, płatności, przelewów, długów, czeków i innych zbywalnych instrumentów finansowych, z wyłączeniem windykacji należności.

Warto przy tym podkreślić, że zgodnie z powszechnym znaczeniem „depozyt” oznacza „przedmioty lub pieniądze oddane na przechowanie na warunkach określonych w umowie; też: przechowywanie przedmiotów lub pieniędzy przez osobę lub instytucję, której je powierzono” (<https://sjp.pwn.pl/sjp/depozyt;2554758.html>).

Jednocześnie należy zauważyć, że przepisy ustawy o podatku od towarów i usług nie zawierają definicji „pośrednictwa” w świadczeniu usług finansowych.

W celu zdefiniowania jakie czynności należy rozumieć pod pojęciem usług pośrednictwa finansowego, należy oprzeć się na wykładni językowej, wspieranej przy tym orzecznictwem TSUE. Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego (Wydawnictwo Naukowe PWN, wersja internetowa), przez

pośrednictwo należy rozumieć działalność osoby trzeciej, mającą na celu porozumienie się między stronami lub załatwienie jakichś spraw dotyczących obu stron; występowanie w roli łącznika lub rozjemcy. Równorzędnie, przez pośrednictwo rozumie się załatwianie dla zarobku różnego rodzaju transakcji handlowych między dwiema stronami, pośredniczenie w zawieraniu takich transakcji. W tym zakresie stwierdzić należy, że wykonywane przez podmiot wszelkie czynności zmierzające do zawarcia między dwiema różnymi stronami transakcji handlowych można uznać za pośrednictwo. Z kolei z doktrynalnego punktu widzenia cechą charakterystyczną pośrednictwa odróżniającą ten stosunek od innych umów jest fakt, iż bezpośrednią przyczyną zawarcia bezpośrednio lub pośrednio umowy są działania pośrednika. Innymi słowy przez umowę o pośrednictwo należałoby rozumieć taki stosunek prawny istniejący pomiędzy dwiema osobami, z których jedna (pośrednik) otrzymuje zlecenie od drugiej, aby doprowadzić do wymiany gospodarczej świadczeń z osobą trzecią, przy czym znalezienie kontrahenta ma stanowić bezpośredni i decydujący rezultat starań pośrednika. Bezpośrednim celem aktywności pośrednika jest wywołanie skutku prawnego, polegającego na wprowadzeniu zleceniodawcy (podmiotu zastępowanego) w stosunek umowny z osobą trzecią.

Pośrednictwo obejmuje zatem czynności dokonywane w imieniu oraz na rzecz innego podmiotu gospodarczego, w wyniku których dochodzi do zawarcia transakcji między tym przedsiębiorcą a podmiotem trzecim. Działanie „w imieniu” oznacza działanie z czyjegoś upoważnienia, w zastępstwie kogoś, natomiast działanie na czyjąś korzyść oznacza działanie dla kogoś, dla czyjegoś dobra.

W celu rozstrzygnięcia, co w świetle ww. przepisów prawa podatkowego należy rozumieć pod pojęciem „pośrednictwa”, należy odnieść się do wyroku w sprawie C-453/05, w której TSUE stwierdził, że: „pośrednictwo stanowi działalność polegającą na pośredniczeniu, która może obejmować między innymi wskazywanie stronie danej umowy okazji do zawarcia takiej umowy, kontaktowanie się z drugą stroną i negocjowanie w imieniu i na rzecz klienta warunków świadczeń wzajemnych, przy czym celem takiej działalności jest uczynienie wszystkiego, co niezbędne, aby dwie strony zawarły umowę, a sam pośrednik nie ma żadnego interesu w zakresie treści umowy”. Ponadto w ww. wyroku wskazano, że pojęcie pośrednictwa „(...) obejmuje działalność wykonywaną przez osobę pośredniczącą, która nie jest stroną umowy dotyczącej produktu finansowego i której działalność różni się od typowych świadczeń umownych wykonywanych przez strony tych umów. W istocie pośrednictwo stanowi usługę świadczoną na rzecz strony umowy, za którą wypłaca ona wynagrodzenie jako za odrębną działalność pośrednictwa. W tym kontekście celem takiej działalności jest uczynić wszystko co niezbędne, by dwie strony zawarły umowę, przy czym pośrednik nie ma żadnego interesu w zakresie treści umowy (zob. podobnie wyrok z dnia 13 grudnia 2001 r. w sprawie C-235/00 CSC Financial Services, Rec. str. I 10237, pkt 39). Natomiast nie ma miejsca działalność polegająca na pośrednictwie, jeśli jedna ze stron umowy zleca podwykonawcy część czynności faktycznych związanych z umową (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie CSC Financial Services, pkt 40)” – pkt 23.

Natomiast w wyroku z dnia 13 grudnia 2001 r. w sprawie C-235/00 Trybunał orzekł, że pojęcie pośrednictwa obejmuje działalność wykonywaną przez osobę pośredniczącą, która nie jest stroną umowy dotyczącej produktu finansowego i której działalność różni się od typowych świadczeń umownych wykonywanych przez strony tych umów. W istocie pośrednictwo stanowi usługę świadczoną na rzecz strony umowy, za którą wypłaca ona wynagrodzenie jako za odrębną działalność pośrednictwa. Działalność ta może obejmować m.in. wskazywanie stronie danej umowy okazji do zawarcia takiej umowy, kontaktowanie się z drugą stroną i negocjowanie w imieniu i na rzecz klienta warunków świadczeń wzajemnych. Celem takiej działalności jest uczynienie wszystkiego, co niezbędne, aby dwie strony zawarły umowę, a sam pośrednik nie ma żadnego interesu w zakresie treści umowy. TSUE w orzeczeniu tym uznał, że znaczenie słowa „negocjacje”, w kontekście art. 13 część B lit. d pkt 5 VI Dyrektywy odnosi się do działalności pośrednika, który nie przyjmuje roli którejkolwiek ze stron umowy dotyczącej produktu finansowego oraz którego działalność polega na czymś innym, niż świadczenie usług wchodzących w zakres umowy, typowo wykonywanych przez strony takich umów. Negocjacje stanowią usługę świadczoną na rzecz strony umowy oraz są wynagradzane przez nią, polegającą na jednoznacznie określonym akcie mediacji. Mogą one polegać m.in. na wskazywaniu odpowiednich możliwości zawarcia takiej umowy, nawiązywanie kontaktu z drugą stroną lub negocjowanie, w imieniu i na rzecz klienta, warunków płatności, jakich ma dokonać jedna ze stron. Celem negocjacji jest zatem wykonanie wszystkich czynności niezbędnych w celu

zawarcia przez dwie strony umowy, przy jednoczesnym braku jakiegokolwiek własnego zaangażowania negocjatora określonego w warunkach umowy.

W powołanych wyżej orzeczeniach TSUE wskazał zatem przykładowe elementy wchodzące w skład usługi „pośrednictwa”. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału, usługa pośrednictwa finansowego powinna stanowić:

- usługę świadczoną na rzecz strony transakcji finansowej, za którą strona ta wypłaca wynagrodzenie,
- z punktu widzenia nabywcy usługi finansowej usługi świadczone przez pośrednika powinny stanowić element usługi finansowej,
- celem jest dążenie do zawarcia umowy, przy czym pośrednik nie ma żadnego interesu co do treści umowy,
- usługa pośrednictwa nie może mieć charakteru wyłącznie wykonywania czynności faktycznych związanych z umową (nie może to być wyłącznie udostępnianie informacji stronom transakcji finansowej).

Z okoliczności przedstawionych przez Wnioskodawcę wynika, że jest on zarejestrowanym, czynnym podatnikiem VAT, należącym do Grupy Kapitałowej Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń (Grupa P...), lidera rynku ubezpieczeniowego w Polsce.

Przedmiotem działalności P... jest działalność ubezpieczeniowa oraz reasekuracyjna.

P... jest zainteresowane nawiązaniem współpracy z Towarzystwem Funduszy Inwestycyjnych P... S.A. (TFI) w zakresie pośrednictwa w sprzedaży produktu, jakim są Pracownicze Plany Kapitałowe (PPK) oferowanego przez PPK inP... Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Otwarty (Fundusz).

Fundusz na moment rozpoczęcia współpracy z Wnioskodawcą będzie spełniał definicję instytucji finansowej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2215).

Zgodnie z planowaną treścią Umowy, Wnioskodawca będzie świadczyć na rzecz Funduszu usługę pośrednictwa przy zawieraniu z podmiotami zatrudniającymi Umów o zarządzanie PPK. Przedmiotem Umowy będzie:

1. wykonywanie czynności faktycznych mających na celu doprowadzenie do zawierania umów o zarządzanie PPK pomiędzy Funduszem a podmiotami zatrudniającymi, w zakresie i na zasadach określonych w Umowie,
2. zawieranie Umów o zarządzanie PPK w imieniu Funduszu oraz odbieranie dla niego oświadczeń, dalej: Usługi Pośrednictwa.

Ponadto, zgodnie z treścią planowanej Umowy, w celu wykonania Usług Pośrednictwa, P... zobowiąże się do:

1. wykonywania czynności faktycznych mających na celu doprowadzenie do zawierania umów o zarządzanie PPK pomiędzy Funduszem a podmiotami zatrudniającymi, obejmujących m.in.:
1. wyszukiwanie podmiotów zatrudniających, które mogą być zainteresowane zawarciem z Funduszem umowy o zarządzanie PPK;
 2. przedstawianie podmiotowi zatrudniającemu pełnych i rzetelnych informacji dotyczących PPK;
 3. pozyskiwanie podmiotów zatrudniających poprzez prowadzenie w przekonujący sposób rozmowy z podmiotem zatrudniającym, zachęcając do zawarcia umowy o zarządzanie PPK;
 4. prezentowanie warunków PPK oferowanych przez Fundusz przedstawicielom podmiotu zatrudniającego, w szczególności przedstawicielom kadry kierowniczej oraz zakładowej organizacji związkowej lub reprezentacji osób zatrudnionych wyłonionej w trybie przyjętym w danym podmiocie zatrudniającym (zgodnie z art. 7 ust. 3-4 Ustawy o PPK);
 5. przekazanie podmiotowi zatrudniającemu informacji na temat sposobu zawarcia umowy o zarządzanie PPK;
 6. wprowadzenie do systemu elektronicznego, przygotowanego przez agenta transferowego Funduszu i udostępnionego P... przez Fundusz, danych podmiotu zatrudniającego, w celu ułatwienia mu zawarcia umowy o zarządzanie PPK;

7. udostępnienie podmiotom zatrudniającym materiałów informacyjnych o PPK oferowanych przez Fundusz, w formie ulotek, materiałów elektronicznych (lub po uzgodnieniu papierowych), w tym wzoru oferty PPK, przygotowanych lub zaakceptowanych przez Fundusz;

zawierania w imieniu i na rzecz Funduszu umów o zarządzanie PPK oraz wykonywania innych czynności poprzedzających zawarcie tych umów, wskazanych w pkt 1.

W związku ze świadczeniem Usług Pośrednictwa zgodnie z Umową, P... otrzymywać będzie od Funduszu wynagrodzenie na zasadach określonych w Umowie. Wysokość wynagrodzenia zależy będzie od liczby oraz trybu zawarcia umów o zarządzanie PPK lub od liczby osób zatrudnionych, za które podmiot zatrudniający odprowadził wpłatę do PPK na podstawie danej umowy o zarządzanie PPK, w której zawarciu pośredniczyło P... oraz od daty zawarcia umowy. Wynagrodzenie będzie należne P..., jeżeli w wyniku działań podjętych przez Wnioskodawcę dojdzie do zawarcia umowy o zarządzanie PPK oferowanych przez Fundusz.

P... nie otrzyma wynagrodzenia, jeżeli pomimo podjętych działań, nie dojdzie do zawarcia umowy o zarządzanie PPK.

Wątpliwości Wnioskodawcy budzi to, czy świadczone przez niego usługi pośrednictwa w zakresie sprzedaży PPK realizowane zgodnie z zawartą umową z Funduszem podlegają zwolnieniu od podatku VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT.

Stosownie do art. 1 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 2215 ze zm.), ustawa określa zasady gromadzenia środków w pracowniczych planach kapitałowych, zwanych dalej „PPK”, zawierania umów o zarządzanie PPK i umów o prowadzenie PPK, finansowania i dokonywania wpłat do PPK oraz dokonywania wypłat transferowych, wypłat i zwrotu środków zgromadzonych w PPK.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, PPK jest tworzony w celu systematycznego gromadzenia oszczędności przez uczestnika PPK z przeznaczeniem na wypłatę po osiągnięciu przez niego 60. roku życia oraz na inne cele określone w ustawie.

Art. 3 ust. 2 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych stanowi, że środki gromadzone w PPK stanowią prywatną własność uczestnika PPK, z zastrzeżeniem art. 105.

W myśl art. 7 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, podmiot zatrudniający zawiera umowę o zarządzanie PPK, jeżeli zatrudnia co najmniej jedną osobę zatrudnioną, w imieniu której, zgodnie z przepisami rozdziału 3, jest obowiązany zawrzeć umowę o prowadzenie PPK.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, umowa o zarządzanie PPK jest zawierana z instytucją finansową w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jej treści na trwałym nośniku.

Stosownie do art. 7 ust. 3 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, podmiot zatrudniający, w porozumieniu z zakładową organizacją związkową działającą w tym podmiocie zatrudniającym, wybiera instytucję finansową, z którą zostanie zawarta umowa o zarządzanie PPK. Wyboru dokonuje się w szczególności na podstawie oceny proponowanych przez instytucje finansowe warunków zarządzania środkami gromadzonymi w PPK, ich efektywności w zarządzaniu aktywami oraz posiadanego przez nie doświadczenia w zarządzaniu funduszami inwestycyjnymi lub funduszami emerytalnymi. Wyboru dokonuje się mając także na uwadze najlepiej rozumiany interes osób zatrudnionych.

Jak stanowi art. 7 ust. 4 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, jeżeli w podmiocie zatrudniającym nie działa zakładowa organizacja związkowa, podmiot zatrudniający wybiera instytucję finansową, z którą zostanie zawarta umowa o zarządzanie PPK, w porozumieniu z reprezentacją osób zatrudnionych wyłonioną w trybie przyjętym w danym podmiocie zatrudniającym.

Na mocy art. 7 ust. 5 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, jeżeli na miesiąc przed upływem terminu, w którym podmiot zatrudniający jest obowiązany do zawarcia umowy o zarządzanie PPK, nie zostanie osiągnięte porozumienie, o którym mowa w ust. 3 lub 4, podmiot zatrudniający wybiera instytucję finansową, z którą zostanie zawarta umowa o zarządzanie PPK, z uwzględnieniem ust. 3.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, podmiot zatrudniający zawiera umowę o zarządzanie PPK nie później niż na 10 dni roboczych przed dniem, w którym w stosunku do pierwszej osoby zatrudnionej jest obowiązany zawrzeć umowę o prowadzenie PPK, zgodnie z art. 16.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, podmiot zatrudniający zawiera umowę o zarządzanie PPK z funduszami zdefiniowanej daty zarządzanymi przez jedno towarzystwo funduszy inwestycyjnych, PTE, pracownicze towarzystwo emerytalne albo zakład ubezpieczeń, z zastrzeżeniem art. 12.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, umowa o zarządzanie PPK określa w szczególności:

1. strony umowy;
2. nazwę funduszy zdefiniowanej daty, o których mowa w art. 38 lub art. 39, zarządzanych przez podmiot zarządzający instytucją finansową;
3. warunki i tryb zawierania przez podmiot zatrudniający umów o prowadzenie PPK;
4. warunki gromadzenia środków i zarządzania nimi przez poszczególne fundusze zdefiniowanej daty, o których mowa w pkt 2;
5. warunki, terminy i sposób dokonania wypłaty, wypłaty transferowej lub zwrotu;
6. wysokość wpłat dodatkowych finansowanych przez podmiot zatrudniający dla poszczególnych grup osób zatrudnionych;
7. sposób deklarowania wpłat dodatkowych finansowanych przez uczestnika PPK i sposób zmiany wysokości tych wpłat;
8. maksymalną wysokość wynagrodzenia za zarządzanie funduszem zdefiniowanej daty, kosztów obciążających ten fundusz i opłat obciążających uczestnika PPK oraz warunki, o ile są przewidziane, na jakich mogą one zostać obniżone bez konieczności zmiany umowy;
9. warunki zmiany umowy;
10. warunki i okres wypowiedzenia umowy;
11. warunki dokonywania konwersji lub zamiany.

W myśl art. 10 ust. 2 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, w przypadku zawarcia umowy o zarządzanie PPK z zakładem ubezpieczeń do umowy tej dołącza się regulamin lokowania środków ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego oraz ogólne warunki ubezpieczenia. Umowa o zarządzanie PPK z zakładem ubezpieczeń określa także:

1. wysokość sumy ubezpieczenia;
2. wysokość składki ochronnej, z zastrzeżeniem art. 49 ust. 2;
3. brak możliwości potrącania kosztów ochrony ubezpieczeniowej ze środków funduszu zdefiniowanej daty będącego ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym w przypadku niedokonywania wpłat lub zawieszenia dokonywania wpłat.

W myśl art. 14 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, podmiot zatrudniający zawiera w imieniu i na rzecz osób zatrudnionych w podmiocie zatrudniającym umowę o prowadzenie PPK. Lista osób będących uczestnikami PPK stanowi załącznik do umowy o prowadzenie PPK, którego zmiana nie stanowi zmiany umowy o prowadzenie PPK.

Na mocy art. 14 ust. 2 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, umowa o prowadzenie PPK jest zawierana z instytucjami finansowymi, z którymi podmiot zatrudniający zawarł umowę o zarządzanie PPK.

Stosownie do art. 16 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, podmiot zatrudniający zawiera umowę o prowadzenie PPK w imieniu i na rzecz osoby zatrudnionej po upływie trzeciego miesiąca zatrudnienia w podmiocie zatrudniającym, nie później niż do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym upłynął termin 3 miesięcy zatrudnienia, chyba że osoba zatrudniona zadeklaruje przed upływem tego terminu niedokonywanie wpłat do PPK, na podstawie deklaracji, złożonej w formie pisemnej podmiotowi zatrudniającemu, albo przestanie być w stosunku do tego podmiotu zatrudniającego osobą zatrudnioną.

Zgodnie z art. 17 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, jeżeli podmiot zatrudniający nie

dopełni obowiązku zawarcia umowy o prowadzenie PPK nie później niż do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym upłynął termin 3 miesięcy zatrudnienia, przyjmuje się, że w pierwszym dniu po upływie tego terminu z mocy prawa powstał stosunek prawny wynikający z umowy o prowadzenie PPK pomiędzy osobą zatrudnioną a instytucjami finansowymi, z którymi podmiot zatrudniający zawarł umowę o zarządzanie PPK. Umowę o prowadzenie PPK uważa się za zawartą na warunkach wynikających z umowy o zarządzanie PPK.

Jak stanowi art. 20 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, umowa o prowadzenie PPK określa w szczególności:

1. strony umowy, w tym wybraną instytucję finansową;
2. dane identyfikujące uczestnika PPK;
3. sposób deklarowania wpłat dodatkowych finansowanych przez uczestnika PPK i sposób zmiany wysokości tych wpłat;
4. nazwy funduszy zdefiniowanej daty zarządzanych przez podmiot zarządzający instytucją finansową;
5. warunki gromadzenia środków i zarządzania nimi przez poszczególne fundusze zdefiniowanej daty, o których mowa w pkt 4;
6. sposób składania deklaracji w sprawie podziału wpłat dokonywanych do PPK pomiędzy poszczególne fundusze zdefiniowanej daty, o których mowa w pkt 4;
7. sposób zmiany funduszu zdefiniowanej daty, o którym mowa w pkt 4;
8. warunki, terminy i sposób dokonania wypłaty, wypłaty transferowej lub zwrotu;
9. sposób składania dyspozycji;
10. zakres, częstotliwość i formę informowania uczestnika PPK o środkach zgromadzonych na jego rachunku PPK;
11. maksymalną wysokość wynagrodzenia za zarządzanie funduszem zdefiniowanej daty, kosztów obciążających ten fundusz i opłat obciążających uczestnika PPK oraz warunki, o ile są przewidziane, na jakich mogą one zostać obniżone bez konieczności zmiany umowy.

Natomiast zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, w przypadku zawarcia umowy o prowadzenie PPK z zakładem ubezpieczeń do umowy tej dołącza się regulamin lokowania środków ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego oraz ogólne warunki ubezpieczenia. Umowa o prowadzenie PPK z zakładem ubezpieczeń określa także:

1. wysokość sumy ubezpieczenia;
2. wysokość składki ochronnej, z zastrzeżeniem art. 49 ust. 2;
3. brak możliwości potrącania kosztów ochrony ubezpieczeniowej ze środków funduszu zdefiniowanej daty będącego ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym w przypadku niedokonywania wpłat lub zawieszenia dokonywania wpłat.

Jednocześnie zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, towarzystwo funduszy inwestycyjnych, PTE lub pracownicze towarzystwo emerytalne zarządzające wybraną instytucją finansową lub zakład ubezpieczeń będący wybraną instytucją finansową są obowiązane zarządzać odpowiednio funduszami inwestycyjnymi albo funduszami emerytalnymi w liczbie odpowiadającej co najmniej liczbie ograniczeń poziomu ryzyka inwestycyjnego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, stosującymi odmienne zasady polityki inwestycyjnej uwzględniające różny wiek uczestników PPK, zwanymi dalej „funduszami zdefiniowanej daty”.

Jak wynika z uregulowań ustawy o PPK, funkcjonowanie PPK opierać się będzie na dwuetapowym procesie. W pierwszej kolejności zgodnie z art. 7 ustawy o PPK pomiędzy podmiotem zatrudniającym, a wybraną instytucją finansową, zawierana będzie umowa o zarządzanie PPK. Drugim etapem będzie zawarcie umowy o prowadzenie PPK. Zgodnie z art. 14 ust. 1 stronami tej umowy będą osoba zatrudniona oraz instytucja finansowa, przy czym podmiot zatrudniający będzie działał w imieniu i na rzecz osób zatrudnionych. Ponadto zgodnie z art. 14 ust. 2 ustawy o PPK, umowa o prowadzenie PPK będzie zawierana z instytucjami, z którymi podmiot zatrudniający zawarł umowę o zarządzanie PPK, a więc ustawa o PPK nie zezwala na zawarcie umowy o prowadzenie PPK z inną instytucją finansową niż tą, z którą dany podmiot zatrudniający zawarł umowę o zarządzanie PPK.

Z okoliczności sprawy wynika, że rolą Wnioskodawcy jest doprowadzenie do zawarcia umowy o

zarządzanie PPK pomiędzy podmiotem zatrudniającym a Funduszem. Należy zauważyć, że umowa o zarządzanie PPK, zgodnie z art. 10 ustawy o PPK ma na celu określenie takich informacji jak wskazanie stron umowy; nazwę funduszy zdefiniowanej daty, zarządzanych przez podmiot zarządzający instytucją finansową; warunki i tryb zawierania przez podmiot zatrudniający umów o prowadzenie PPK; warunki gromadzenia środków i zarządzania nimi przez poszczególne fundusze zdefiniowanej daty; warunki, terminy i sposób dokonania wypłaty, wypłaty transferowej lub zwrotu; wysokość wpłat dodatkowych finansowanych przez podmiot zatrudniający dla poszczególnych grup osób zatrudnionych; sposób deklarowania wpłat dodatkowych finansowanych przez uczestnika PPK i sposób zmiany wysokości tych wpłat; maksymalną wysokość wynagrodzenia za zarządzanie funduszem zdefiniowanej daty, kosztów obciążających ten fundusz i opłat obciążających uczestnika PPK oraz warunki, o ile są przewidziane, na jakich mogą one zostać obniżone bez konieczności zmiany umowy; warunki zmiany umowy; warunki i okres wypowiedzenia umowy; warunki dokonywania konwersji lub zamiany.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że elementy umowy o zarządzanie nie wskazują, że przedmiotem zawarcia umowy o zarządzanie są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Umowa o zarządzanie jest tylko umową ramową, która określa pewne szczegóły współpracy pomiędzy pracodawcą, a instytucją finansową. Nie można zatem zgodzić się ze stanowiskiem Wnioskodawcy, że będzie świadczył usługi pośrednictwa w świadczeniu usług, których przedmiotem są instrumenty finansowe, które mogą korzystać ze zwolnienia z podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT, a w związku z tym również usługi pośrednictwa świadczone przez Wnioskodawcę mogą korzystać ze zwolnienia.

Stosownie do powołanej już treści art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. g) ustawy o VAT, zwalnia się od podatku usługi w zakresie zarządzania pracowniczymi planami kapitałowymi, w rozumieniu ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. poz. 2215). Jednocześnie ustawodawca nie przewidział w obowiązujących przepisach możliwości zastosowania zwolnienia z podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. g) dla usług pośrednictwa w zakresie zawierania umów o zarządzanie pracowniczymi planami kapitałowymi.

Wobec powyższego czynności wykonywane przez Wnioskodawcę w myśl art. 41 ust. 1 w zw. z art. 146aa ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT opodatkowane będą stawką podatku w wysokości 23%.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy jest nieprawidłowe.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, o ile rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego) podanym przez wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego zdarzenia przyszłego, wydana interpretacja traci swą aktualność.

Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
3. z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej).

Powyższe unormowania należy odczytywać łącznie z przepisami art. 33 ustawy z 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193),

wprowadzającymi regulacje intertemporalne.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa, za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2018 r., poz. 1302, z późn. zm.). Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 § 1 ww. ustawy) na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała lub drogą elektroniczną na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej Krajowej Informacji Skarbowej na platformie ePUAP: /KIS/SkrytkaESP (art. 54 § 1a ww. ustawy), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy). W przypadku pism i załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego odpisów nie dołącza się (art. 47 § 3 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.